
Neodpostim si krátké óvod

nesmite se na mě zlobit, ale mosim Vám cose na začátek napsat. Bel sem strašně potěšené, že e moja drohá knížka „Tož bať“ Vám přešla k doho, a že ste si kópile celé její náklad, keré na naše poměre nebel nijak nize. Jož je skoro rozebraná a to mě a take myho nakladatele Petra Baštana povzbodilo a popohnalo do další práce. Tak sem se rozhodl, že se Vám pokosim vlechotit eště jedněm svazečkem méch básniček, pěsniček, fejetónku a spomináni. Nemeslim si, že be to bela knížka narvaná třeskotó srandó a take nečekám, že se budete za broche držet pře jejim čteňó, mám jenom jedno tajny přáni. Chtěl bech, abe Vás zasé oslovila aspoň tak, jak te dvě předchozi. Moje spominke só troško intimněši a osobněši, ale to se meslim dělává, že se leckeré autor pokóši otevřít svó došo leďum. Tak bodo dófat, že to mojo rozklepanó a ostrašenó došečko poznáte a pochopite. Snaď Vám nekerá moja spominka veasocijoje a přepomene to Vašo, kerá je třeba jož dávno zakretá Larisó let, a možná, že řeknete: „Deť to je jak o nás!“ O to mně de předevesčekém. Co to vlastně všeko nandete? Vsadil sem na spomináni na vojno, na dětstvi a rany mládi – šak staré eště zas tak néso, takže nekery plke só poměrně nedávny. Trocho snaď potěšim e děcka, pro kery sem složel pár krátkých básniček o zvířátkách

---

a zkosim e zaret do politike, e dež toto mně nekeři ledi večitajó, pré že česté humor nemá bet angažované. Mně to ale zas tak angažovany ani srandovni nepřepadá. Spiš bech řekl, že ževot je e ta špinavá politika, tož proč jo venechávat a nemeslet na ňo, dež se nám plete do našech věci každé deň, no né?

Nabidno Vám e neco dobryho do žalódka, a dvě pěsničke v hanáčtění na mozeko Jaroslava Ježka. Včel vidim, jak se Vám zžezele vlase: „Co zasé blbne ? Na co si hraje?“ Odpovim Vám hned: „Na nic, mně se ta mozeka lébi a pokosel sem se to svéma novéma slovama nezprčet.“

No, jak to dopadlo, ovizete sami, pokud se po temto rozsáhlym óvodo nerozhodnete knižko zahodit.

Dež se pře tem všeckym trocho pobavite, bude dobře.

Váš Petr

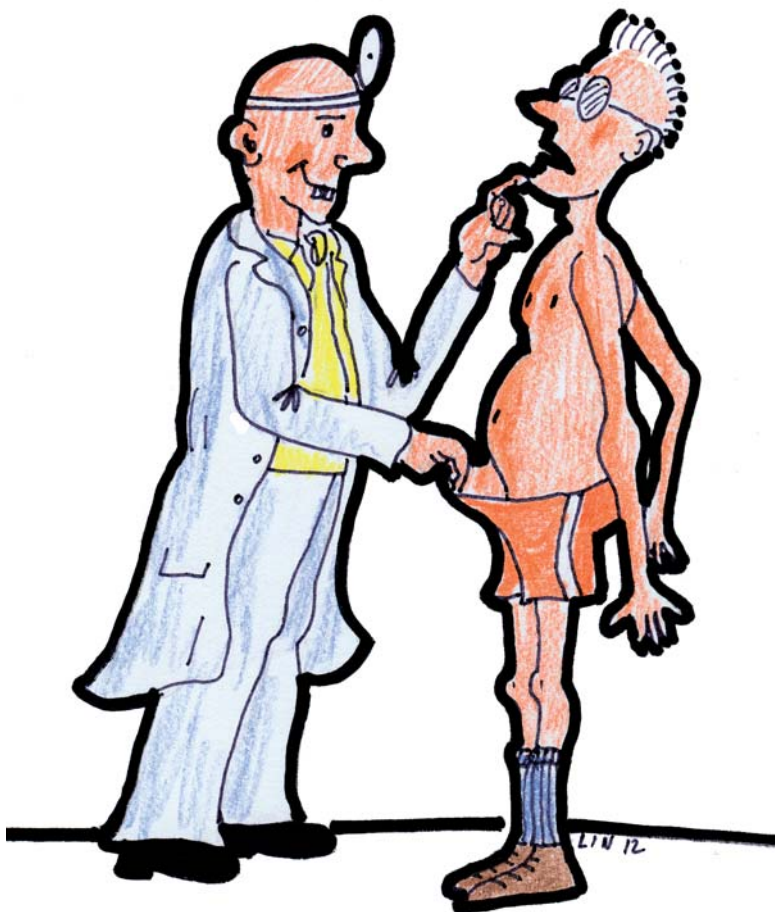

Malá spominka na my spolubojovnike

aždé pořádné chlap bel na vojně, říkalo se eště do nedávna. Včel jož to néni moderni, protože skončela vojenská povinnost, ale za méch mladých let se to eště bralo tak, že vojna dělá z chlapcu chlape. Jistě – ten kdo se nějakým způsobem dokázal této dvóleté dovolené vehnót, ten bel inyho názoro, ale me, co sme se marně pokóšele vehnót složbě státo a nepomohlo nám ani dělání ze sebe blba, me sme narukovat mosele a dež teda jož to přešlo, tak sme si z teho odělale takovó zásloho, abe nám ti štáckripli záviděle. Já bech nechtěl z tech spominek dělat nějaké román, ale nemužo nezaspominat na pár čerchmantu, keři se mnó na vojně přešle do styko. Možná nekeři vite, že sem narukoval do Dolnyho Kubina. To je na Slovensko a bévalo tam železnični vojsko – jeden z nélevnějších pracovnich táboru v republice. Ale prvniho čerchmanta sem potkal eště o odvodo. Dež pan dochtor napřed datloval a pak e čtl mó zdravotni zprávo, nestačel sem se divit, že cose takovyho mohlo vubec veštodovat. Měkky nebo tvrdy I ho vubec nezajimale, ve slově cista nezaváhal, ani dež sem mo radil, abe tam napsal ypsilón. Podival se na mě šedéma očema na krvavym bělmo, zavelel: „Do trenek!“ a já sem ho poslechl. Čoměl mě přímo do ksichto, déchal na mě jakóse samohonko, jenom ze zveko mě cvrnkl trenyrkovó gumó do břocha, aniž be mrkl dule, takže

pochebojo, že poznal, ešle so kloka, a řekl: „Schopné, odvedené!“ To, že sem bel čerstvo po operace a měl sem bet eště v lužko, ho nezajímalo. No co, třeba se to na vojné spravi, né?

S drohém čerchmantem sem se potkal hned první deň v kasárnách. Bel to náš první velitel – svobodník Pecháček, keré nám okazoval, jak se skládá kominek. Já sem to pochopil celkem rychle, za což mě hned pochválel. A já, jak sem bel blbě, sem mo nabídl tekáni. No, hned sem bel jeho oblíbenec a posílal mě na te néfajnovější ukole. Třeba pocovat chodbo kartáčkem na zobe, protahnót ocpany latrine, dež belo dobře, tak leštět kanade poddustojnikum nebo stát s halózkó o okna a nahánět mazákum vlne do tranzistoráko.

Tech čerchmantu tam belo skotečně hodně, ale jeden z névěčích snaď bel vojín Johanes, keré bel z Olomóce. Ten bel o tři leta starši než me ostatni a nemohl se smířet s tím, že mo bude rozkazovat kdejaké mladé soper. Tak se postupněma aférama, rvačkama a inéma eskapádama, kde kolekrát litale e kromfléke, šňure a pecke našech malých velitelu a take sem tam e facke, vepracoval jož v prvnim pulroko na nekolekeró baso. Pak dež sme jele do teréno stavět trať, první deň si zlomil tak nešťastně krompáčem noho, že ho odvezle do špitálo a tam setrval až do konce prvního roko složbe.

Dež bel slavnostni nástop a veřazení mazáku do civilo a sódruzi lampijóni vekládale z tribune takovy te kede, jak jim přejó pěkné zbetek života a těšijó se na to, až je zas ovitaji na cvičeňó, tento Johanes se najedno odkudse přebelhal s berlečkó a štrádoval

Pěsnička o ževotě

Zpívá se na známó noto Jaroslava Ježka Život je jen náhoda

Čém to je, že se mně každó noc o tobě zdá,
o tobě zdá,
a v mym ževotě vešla tak krásná a černá hvězda.

Možná, že se mně to načesto všecko nezdá,
všecko nezdá,
a já to všecko žejo, tak nejak, jak se dá.

Přende bida, po ni zas krásné deň,
tak se to pěkně střídá,
na žizeň zapomeň!

Ževot je jak kofola,
je sice černé, ale sladóčké,
nekde bévá potvora,
drsné aji hladóčké.

Bečka jož se naráži,
trubkama pródi potok zpěněné.
Kdo se ho pit odváži?
Nélepši je stodené.

Dež si řekneš: „Jož mě to nebavi,“
a seš celé rozmrzelé,
Milé, zlaté, to je to C'est la vie,
beť radš veselé!

Ževot je jak kofola,
šak o nic než o žizeň neběži,
a ten, kdo ji odolá,
ten neví, že osvěži.

Za pár měsíců mně otrnulo a já sem se rozhodl, že do třetice vezkóšim Fortuno a přehláseš sem se do AZ kvizo. To asi znáte, ta sótež běži dovčelko, je tam potřeba take cose znat a to mě lákalo. Konkurz sem odělal, test, keré sme dostale, bel pro mě poměrně lehké. Jel sem pak do matičke Brna a před kamerama sem bojoval jedno kolo. Měl sem svó taktiko, keró sem sópeře trocho zmátl a vecházelo mě to až do té dobe, kde sme se setkale protivá sobě a měle sme losovat o polěčko na hraci desce. Kdo vehraje los, vehrál cely kolo. Stačelo akorát rychléš zmáčknot tlačétko. Moderátor, keré bel vložene otrávené, že mosi zase do té blbé rachote, če jak Brňáče říkajó: „Do hokne“, řekl ňohňavě : „Raz – dva – včel!“ Praštěle sme do vepinaču, až bakelit odlitával. Jasny. Věštba nelhala. E debech bel pře tréninko miliónkrát nérychléši, dež o cose de, prohrál sem. Sópeř měl roko jak blesk a já sem šil dom, aniž be mně nekdo aspoň řekl zbohem. Tož sem se tenkrát zařekl, že jož do televize nikdá nepudo. Dovčelko sem to dodržel, ale posledni dobó mě cose lechtá pod fósama. Že bech zase neco zkosel? Zkosel, ale žádná vědomostni sótež se nekoná. Meslim se nekdo boji, že besme muhle mět vzdělany ledi. A takovém se hrozně špatně vládne. To radš bodeme póštět programe, kery nám te mozečke pěkně vemejó, tož ať se z děcka stane pecka. Pak dá pokuj. A to je všeko.

Hanácky recepte pro všeko, keři se s tém nebabrajó

Dež vidim, že okolo mě se furt jenom vaři a ji, že jož každé s tém vestopoje e v televize a je strašně slavné, tož sem se rozhodl, že e já přendo se svó troškó do mléna a zkosim Vám nabidnót pár odzkóšených receptu. Nésó to žádný exoticky jídla, všeko se dá odělát z domácich zdroju, akorát možná nejaky to kiwi nebo tak, si mosite kópit v obchodě, ale všode to majó a rádi se teho střepó. Nečekéte teda žádný oměni, kde se vezne co névěči taliř, na něho se cose načmárá čokoládkó, na to se plpne bobek marmeláde, k temo bobek nečeho inyho, má to dva grame a pré porce! To teda né, moje porce só poctivy hanácky, tak jak sme narostli všeci. No, že to nemosi zrovna vepadat jak v Inkontinentálo, to je jasny, ale na drohó strano, najite se. A zdravo! Dež se teda zrovna nepotentojete...

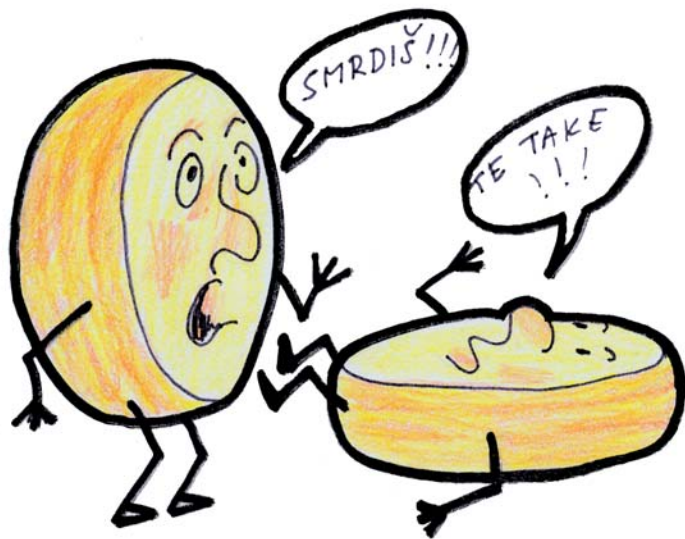
Tvaružková lahudka

Co je potřeba: Dva baličke tvaružku (10 kosu), vanička tvaružkových kósku, maslo, chlib.

Co včel s tém: Rozděláme vaničko tvaružkových kósku, kósek snime, abesme věděle, ešle só dost vežrály. Dež né, crnkne do vaničke troško piva a zase zaděláme. Dáme na siň a čekáme tře dni. Dež se ozve klepáni na víčko vaničke, vime, že tvargle

chcú ven, tož je veděláme, dáme do miske a rozetřeme je vidlečkó. Mělo be to jit samo. Okrojime kos chleba a namažem ho maslem. Na to natřem te rozbeblany kóske a vetvořime klostó sóvisló vrstvo. Včel otevřem jeden baliček normálnich tvaružku. Jeden okoštojem, abesme věděle, ešle só dost vezrály. Dež né, oděláme to tak jak v přepadě s kóskama. Dež ale só dobry a bez zbetku tvaroho, opatrně je veděláme a jeden vedlivá drohyho je naklademe na ten namazané krajic chleba. Na to mužem dat podle choti česnek, če papriko, muže bet aji všecko dokope. Kósneme do teho a dež nám pude mráz okolo

krko a bodeme mět hoseno na rokách, je to dobry. Snime to a hned deme na rande, ze keryho sme doma cobe dop, protože naša milá se s nama rozešla, těžko říct, kvulevá čemo. To nám nevadi, protože nám zbel eště jeden baliček tvarglu a zbetek té pomazánke v misce.

Zdravy povětří

Co je potřeba: Povařeny cely velky fazole, přebraná a namočená čočka, trochu hráško, kesany zeli, baliček krop.

Co včel s tém: Fazole vhodime do mise. K nim vrznem hrášek. Do teho zapasirojeme ovařenó čečuvko. Zahostime to krópama, kery sme vařele s hráškem. Do teho všeckyo vmicháme za neostályho koštování kesany zeli. Kolek čeho dat, to je jenom na Vás. Záleži na Vašé choti. Trocho to osolime, málinko opepříme, vepomužem si česnekem a oprančenó anglickó a dáme vechladit. Za pul hodinke se na to vrhnem a cely to naráz zežerem. Doporočoje se zapit to jedenástkó Moravanem. Zdravy povětří bode po další pulhodince následovat, za to ročim.

Kadlátke v rumo

Co je potřeba: Kadlátkové kompot aspoň patnáct let staré, flaša rumo, flaša slivovice.

Co včel s tém: Vezmeme velkó miso a do ni veklopime ten staré kadlátkové kompot. Je dobry, dež jož nemá moc šťáve, ale spíš rosolovitě sladké hmote, kerá se za to dobo ze šťáve

Veršované o zviřátkách

Slon

Afričtí sloni mají velky oše,
a s tema ošema si mužó pěkně mávat.
Takové slon be neobléžel moše,
přesto si na ně máme dobré pozor dávat.

Lev

Lev je král zviřat, co jenom v noce loví.
Prochrápe celé deň – no pěkné panovník!
Debe mě slešel, jak tořká o něm mlovim,
meslim be ze mě bel hned v běho závodnik.

Žirafa

Chodere žirafe, tak dlóhy krke majó,
dež přende bóřka, dó do nich bleske, hrome.
Te než se napasó, se tak nazvohebajó,
a proto néradž ze všeckyho ožirajó strome.

OBSAH

Neodpostím si krátké óvod	5
Malá spomínka na my spolubojovníke	7
O tem hroznym nálezo pře archeologickým pruzkumo	13
Moje trable s domácima mazlěčkama	16
Spomínke na my spolubojovníke z vojne (2.)	19
Pěsnička o ževotě	26
O čerchmantech	28
Ať si kdo chce, co chce říká, jedno je jisty: Mohl bech bet prezidentem	30
Dopise ze zotavovne	36
Rozjimáni o plkáni	42
Eště cose o čerchmantech	44
Vesely velkonoce!	46
Moje školni trable s pani očetelkó	47
Strašedelná sobota	57
Jak sme s klokama blble	58
Pěsnička pro zófaly prodavače knížek	63
Jak se nestat milionářem	64
Hanácky recepte pro všecke, keři se s tém nebabrajó	79
Jak sem dělal autoškolo	84

Veršovánke o zviřátkách	90
Hurá na dovolenó!	93
Sportem ke zdravi!	96
Jož je to zas vánočni čas	98
anebo Jak sme slavile vánoce v litě	
O mozece	103
Pěsnička pro mó miló	108

